

vergadering **C185 – CUL25**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 29 maart 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toekomst van De Gordel - 1284 (2011-2012)	
Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de organisatie van De Gordel 2012 en 2013 - 1377 (2011-2012)	
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over De Gordel 2012 - 1389 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het uitblijven van investeringen in topsportinfrastructuur - 1336 (2011-2012)	10
Vraag om uitleg van mevrouw Els Kindt tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het uitblijven van het uitvoeringsbesluit over de nieuwe facultatieve opdracht prioriteitenbeleid - 1450 (2011-2012)	15
Vraag om uitleg van de heer Steve D'Hulster tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de promotie van schietsport bij kinderen - 1524 (2011-2012)	20

■

Voorzitter: de heer Bart Caron, ondervoorzitter

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toekomst van De Gordel

- 1284 (2011-2012)

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de organisatie van De Gordel 2012 en 2013

- 1377 (2011-2012)

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over De Gordel 2012

- 1389 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Voorzitter, minister, collega's, sinds de indiening van deze vraag in februari is al heel wat gebeurd. In de pers verscheen over dit thema – de toekomst van De Gordel – al heel wat. De Gordel werd in de jaren 80 opgestart, met de initiële bedoeling om het Nederlandstalig karakter van de Vlaamse Rand in de verf te zetten. Inmiddels is het evenement uitgegroeid tot de tofste zondag van het jaar, maar het benadrukken van het Vlaams karakter blijft nog altijd belangrijk.

De splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde (BHV) was daarbij een belangrijk politiek dossier. Maar er is meer in het geding: het probleem van de ontnederlandsing van de Vlaamse Rand gaat door, met of zonder de splitsing van BHV. Dat probleem blijft acuut. Toch liet de voorzitter van Bloso, Carla Galle, zich vorig jaar ontvallen dat zij zou afzien van de organisatie van De Gordel zodra BHV zou worden gesplitst. In 2010 werd de politieke situatie grondig geëvalueerd en er werd vastgesteld dat het zeker relevant was om De Gordel nog te organiseren. Het succes blijft natuurlijk gigantisch, met de deelname van tienduizenden. Het ene jaar zijn er natuurlijk al wat meer deelnemers dan het andere, het hangt ook van de weersomstandigheden af.

U zei zelf het volgende: “Met het verhogen van de sportparticipatie als een belangrijk punt in mijn beleidsnota lijkt De Gordel alvast een schitterend instrument om dit te realiseren.” U zei dus zelf dat het evenement belangrijk blijft. Wat mij in februari heeft verontrust, was het feit dat men met de voorbereiding toch wat aarzelde. Men stond daarmee nog nergens. Op de website van Bloso kon ik niets terugvinden over de organisatie van De Gordel, wat toch ongewoon is. De Gordel was zelfs niet opgenomen in de evenementenkalender van Bloso, waar toch tientallen activiteiten op staan. Uit mijn rondvraag bleek dat er toch wel wat aan de hand was. Er werd gediscussieerd over de toekomst van De Gordel in zijn huidige vorm.

Ondertussen hebt u al verklaringen afgelegd en stappen gezet, en weten wij dat De Gordel in zijn huidige vorm in 2012 zeker zal plaatsvinden. Er wordt ook gedacht aan een vernieuwde, frisse formule voor de toekomst. Dat is wellicht ook wel nodig, na veel jaren te hebben gewerkt met hetzelfde format en nu er ook bij de organisatoren een zekere moeheid wordt vastgesteld.

Ik houd mijn vragen kort. Hoever staat het met de plannen en de organisatie van de 32e Gordel, en met de daaropvolgende edities? Wij houden daarbij in het achterhoofd dat dit evenement voor de Vlaamse Rand en het benadrukken van het Vlaams karakter van de streek zeer belangrijk blijft. Werd een grondige evaluatie gemaakt van de vorige editie van De Gordel? Zo ja, wat zijn de resultaten en welke conclusies werden er getrokken? Wat is er precies gebeurd in de aanloop naar de voorbereiding van deze editie?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, minister, collega's, ik heb mijn truitje met daarop 'Splitsen NU' niet meegebracht, hoewel het een historische dag is: gisterenavond is een definitief akkoord over de wetteksten bereikt. De splitsing zal dus worden georganiseerd, mijnheer Wienen, en dat was toch altijd een van de grote doelstellingen van De Gordel. Ik was er in 1981 bij, toen wij met een paar honderd mensen rond de kerk van Rode fietsten. 30 jaar later is dat initiatief uitgegroeid tot een ongelooflijk succes. In die periode hebben bijna 2 miljoen mensen aan De Gordel deelgenomen. Zoals de heer Demesmaeker zegt, is die dag de tofste zondag. Voor de mensen uit de Rand is dat een feestdag geworden, en een ijkpunt na de vakantieperiode, waar het sportieve wordt gekoppeld aan het recreatieve en het politieke.

Want het is niet juist dat dit geen politieke manifestatie is. In de paarse periode heeft men van De Gordel iets apolitieks willen maken. Verhofstadt kwam er, Dewael kwam er, Anciaux kwam er. Zij zegden dat De Gordel niets met politiek te maken heeft. Zij kwamen gewoon fietsen in Zaventem. Het politieke was daar helemaal niet meer aanwezig, terwijl de kern van De Gordel altijd het behoud door Vlaanderen van de zes faciliteitengemeenten is geweest. Er mag geen corridor komen en het statuut van de randgemeenten mag niet worden veranderd. De Gordel is ontstaan in de nadagen van het ter ziele gegane Egmontpact, dat die zes faciliteitengemeenten in vraag had gesteld.

De Gordel zal dus altijd een politieke boodschap moeten hebben – anders is het De Gordel niet meer. De naam is trouwens een verwijzing naar de 'gordel van smaragd', de beschrijving die Multatuli had gegeven aan de eilanden in de Stille Zuidzee. Die slingeren zich als een gordel van smaragd rond de evenaar. De naam verwijst ook naar die zes faciliteitengemeenten. Nieuwe formules voor De Gordel zullen dus altijd verband moeten houden met die zes.

Minister, de doelstelling van het splitsen van Brussel-Halle-Vilvoorde is gerealiseerd. Ik denk dat daarover geen discussie meer bestaat. Zoals de heer Demesmaeker echter zegt, is er de ontnederlandsing van de Rand, en het Vlaamse karakter ervan blijft een heel belangrijke doelstelling. Ook in de volgende jaren zullen ter zake andere maatregelen moeten worden genomen, op diverse terreinen. Het is dus belangrijk dat dit evenement altijd dat Nederlandstalige karakter van de Rand benadrukt.

Over de organisatie ervan heb ik wat krantenknipsels bijgehouden. In Het Laatste Nieuws van 9 maart las ik dat Zaventem en Overijse geen stopplaats meer zouden zijn van De Gordel. In een andere krant las ik dat Dilbeek en Sint-Genesius-Rode De Gordel zouden verliezen. In een ander artikel wordt gesteld dat De Gordel blijft bestaan. Er is heel wat verwarring over geweest.

Ik pleit ook niet voor iets totaal nieuws. Daar moet men mee oppassen. Ik hoor dat men De Gordel zou willen ontwikkelen rond het provinciaal domein van Hofstade enerzijds en het provinciaal domein van Huizingen anderzijds. Pas daarmee op: het moet gecentreerd blijven rond de zes faciliteitengemeenten, rond gemeenten als Dilbeek en Zaventem. We hebben ter zake een traditie. Ook die gemeenten blijven de volgende jaren onder zware druk staan van de hoofdstad en de internationalisering. De Gordel moet op een positieve manier het Vlaamse karakter blijven benadrukken. Waarschijnlijk moet worden gedacht aan nieuwe formules. Op alles komt sleet na dertig jaar: dat is nu eenmaal zo. Ik zou echter toch willen pleiten voor continuïteit. Dat Nederlandstalige karakter moet worden versterkt.

Dit mag er zeker niet toe leiden dat Vlamingen onderling ruzie gaan maken. Ik heb dat meegemaakt bij de IJzerbedevaart. Ik was een zeer trouwe IJzerbedevaartganger, tot een bepaalde partij daar op een bepaald ogenblik een strijdpunt van heeft gemaakt. Als niet-extremistische of niet-nationalistische Vlaming durfde men er op den duur niet meer naartoe gaan, omdat men niet op de weide geraakte. Hetzelfde risico bestaat met De Gordel, als Vlamingen daar onderling een strijdpunt van gaan maken. De Gordel is altijd positief geweest, ook onder Vlamingen. We kunnen van mening verschillen over de vraag hoe dat Nederlandstalige karakter moet worden gerealiseerd, maar op die tofste zondag zou ik dat niet willen meemaken. Een paar jaar geleden had ik er heel sterk op aangedrongen bij onze

toenmalige voorzitter, Marianne Thyssen, dat ze zou meerijden. Ze kon echter niet vertrekken, omdat bepaalde organisaties, die nu hun veertigjarig bestaan vieren, dingen in haar ketting hadden gestopt. Het was eigenlijk de bedoeling aan te tonen dat er goede en slechte Vlamingen zijn. Wel, ik hoop dat De Gordel een manifestatie blijft waarop alle Vlamingen welkom zijn, waarop men op een positieve manier recreatief toont dat die Rand Vlaams is.

De heer Bart Caron: Ik heb een enigszins andere invalshoek. Dat kan ook niet anders. U mag het me niet kwalijk nemen. Ik ben een West-Vlaming en kijk dus met een wat andere blik, vanop een afstand naar dit gebeuren.

Ik zal niet ontkennen dat ook voor mij De Gordel een symbolisch belangrijk evenement in de geschiedenis van Vlaanderen is geweest. Mijnheer Van Rompuy, gisteravond laat, om elf uur of half twaalf, werd er een akkoord bereikt over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde, dus zouden we kunnen zeggen: oef, daar zijn we vanaf, en we hoeven niet meer te fietsen in de Rand.

De heer Eric Van Rompuy: Dank aan de groenen daarvoor.

De heer Bart Caron: Het is natuurlijk een fantastische fietsstreek.

Ik was enigszins verbaasd door de commotie die hierover is ontstaan aan Vlaamse zijde. Minister, ik heb enkele vragen over uw rol ter zake. Ik vraag niet of De Gordel zinvol is of niet, maar wel of Bloso de juiste partner is om een dergelijk evenement te organiseren. Bloso heeft als verzelfstandigd agentschap van de Vlaamse overheid tot taak het sportbeleid operationeel vorm te geven. Het doet dat door middel van allerlei evenementen en het werkt samen met sportfederaties en het lokale sportbeleid. Het organiseert één politiek geïnspireerd evenement, De Gordel. Dat is een buitenbeentje in zijn werking. Ik ben dan ook niet verbaasd, ook vanuit het standpunt van Bloso gezien, dat Bloso zich afvraagt of het na zoveel jaren op deze manier moet voortgaan.

Mijnheer Van Rompuy, ik wil de plaats van De Gordel in uw jaarplanning niet verstoren. Het ritmeert, bij wijze van spreken, ons leven. Maar is Bloso hiervoor de adequate partner?

Ik geef mijn mening. Op mijn terreinen, Jeugd, Cultuur en Sport, heb ik ervoor gezorgd dat in de Vlaamse Rand, waar gemeentebesturen faalden in het organiseren van dat beleid op die terreinen, een plaatsvervangende actor kon optreden. Meestal was dat een sport-, cultuur- of jeugdraad. Die plaatsvervangende rol werd steeds meer gecoacht door de vzw 'de Rand'. Wij willen die vzw responsabiliseren als de behoeder en coördinator van het Vlaamse cultuurbeleid. Cultuur moet je hier breed interpreteren. Vandaar mijn voorstel: is het niet zinvol om de vzw 'de Rand' verantwoordelijk te stellen? Minister, ik weet dat dit niet uw bevoegdheid is. Maar zou het niet logischer zijn dat de vzw 'de Rand' de coördinator zou zijn van een dergelijk evenement?

Ik heb nog een tweede voorstel. Ik wil onderstrepen dat er nog een ander facet is, dat door de communautaire perikelen wat onder het stof is beland. Zou De Gordel, naast de Vlaamse cultuur rond Brussel – ik verwijs hier naar voorstellen van mijn collega Van Der Taelen in verband met het onderwijs in de Vlaamse Rand –, niet ook de Groene Gordel rond Brussel moeten behouden en versterken? Ook die doelstelling moet als zeer essentieel worden vooropgesteld. Dat zou dan ook een organisatie kunnen zijn van het agentschap of van de Vlaamse overheid.

Minister, ik pleit hier niet tegen De Gordel. Ik heb vragen bij de positie van Bloso en bij zijn taakstelling, die in de toekomst zeker een bredere missie zou kunnen hebben. Ik weet dat u persoonlijk bij Bloso hebt aangedrongen om onverwijld de nieuwe editie van De Gordel te organiseren. Is die nieuwe editie in het Vlaamse sportbeleid essentieel en onvervangbaar door andere sportieve evenementen? Ik zou u, niet zonder ironie, ook kunnen aanbevelen om ook eens een Brugse Gordel te organiseren. Dat is een heel mooi fietsgebied. Het is merkwaardig om te zien dat het wel in de Vlaamse Rand gebeurt maar niet elders.

In welke mate heeft Bloso de autonomie om eigen prioriteiten te leggen inzake de organisatie van evenementen? In hoeverre is dat een kerntaak van Bloso of van een andere actor? Dicht u De Gordel ook een politiek doel toe? Dat is een retorische vraag. Vindt u het desgevallend de taak van Bloso om dit te organiseren? Meent u dat De Gordel, zeker in zijn huidige vorm, ten eeuwigden dage moet blijven bestaan? Staat u open voor het herdenken van het concept? Kan er in dit geval afgeweken worden van de Vlaamse Rand als decor? Misschien kan er jaarlijks een ander accent worden gelegd. Er zijn meerdere mogelijkheden. Er zijn drie missies: het Vlaams karakter, de Groene Gordel en het sportieve facet. Die drie facetten zouden in een evenwichtige balans aan bod kunnen komen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, De Gordel is altijd zeer succesrijk geweest. De organisatie is altijd behoorlijk goed geweest. We moeten omzichtig te werk gaan en niet freewheelen over wie het moet organiseren.

De heer Van Rompuy heeft zijn best gedaan opdat ik mij niet met hem akkoord zou verklaren. Hij had het over de historische dag van vandaag en de splitsing van BHV. Mijnheer Van Rompuy, als ik daarvan de kostprijs zie, word ik er niet vrolijk van. U had het ook over de IJzerbedevaart, die volgens u kapot is gemaakt door bepaalde partijen. U deed dus echt wel uw best om ervoor te zorgen dat ik u geen gelijk zou geven.

Maar inzake uw standpunt over De Gordel zal ik dat wel doen. U hebt in grote mate gelijk. De Gordel gaat om meer dan de splitsing van BHV. Het gaat ook om de versterking van het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand. Dat staat, minister, trouwens ook in het regeerakkoord. Het moet De Gordel van de zes blijven. Ik lees in de kranten dat men zou teruggrijpen naar drie, een soort 'Gordel light'. Dat is niet wenselijk. De Gordel moet de zes faciliteitengemeenten blijven aandoen.

Minister, ik had na de vorige editie al lont geroken. Ik heb u daarover al vragen gesteld, ik dacht bij de begrotingsbespreking. Toen mevrouw Galle zei dat ze niet wist wat de toekomst van De Gordel is, hebt u zeer ferm gezegd dat De Gordel moet blijven. Maar nu vraag ik me af of de organisatie er niet – zoals men in het Antwerps zegt – met haar 'klak' naar aan het gooien is. In hoeverre hebt u als minister de mogelijkheid om dat tegen te gaan?

De heer Caron heeft terecht gezegd dat het hier gaat over Bloso, een verzelfstandigd agentschap. Ik neem aan dat het dus niet zo eenvoudig is. Minister, kunt u Bloso aanzetten om De Gordel te behouden zoals hij nu is en om ervoor te zorgen dat het in september wel een puike organisatie is?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik excuseer mij voor het te laat komen: ik zat in de file.

Ik sluit mij aan bij de vragen van mijn collega's. De Gordel heeft echte bestaansredenen. Ik moet er geen tekening bij maken dat De Gordel nog altijd, zelfs na de tegenvallende editie van 2011, het grootste en aantrekkelijkste sportieve eendagsevenement van Vlaanderen is en blijft. De Gordel heeft een onmiskenbare politieke waarde.

Een aantal mensen, onder wie Carla Galle, menen dat de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde tot gevolg heeft dat De Gordel geen bestaansredenen meer heeft. Onze fractie kan zich daar niet in vinden. Voor onze fractie is het geen optie om de Vlaamse Rand rond Brussel los te laten en zodoende is er volgens ons altijd plaats voor een dergelijk sport-promotioneel evenement in de Vlaamse Rand rond Brussel.

De Gordel telt altijd veel deelnemers. Zij kunnen op die manier kennis maken met de mooie streek rond Brussel. De Gordel heeft dus ook een positief effect op het toerisme. Het is natuurlijk altijd zo dat we een bepaald concept altijd moeten proberen te innoveren en te veranderen. In die zin kunnen we ons aansluiten bij een eventueel nieuw concept, op voorwaarde dat het het Vlaamse karakter van de Rand rond Brussel in de verf blijft zetten.

Minister, kunt u duidelijkheid scheppen en aangeven of De Gordel ook na de editie 2012 zal blijven bestaan, al dan niet in een aangepast concept?

De mediaberichten waren erg verontrustend, er was sprake van een stille dood voor De Gordel. De vraag is of Bloso autonoom kan beslissen om een bepaalde sportpromotionele actie stop te zetten. Ik denk ook aan Sportelen of de Week van de Sportclub. Is Bloso autonoom bevoegd? Wordt zo'n beslissing genomen in transparant overleg met u? Kunt u desgevallend van Bloso eisen om de actie toch voort te zetten?

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Voorzitter, minister, of De Gordel dan wel de Ronde van Vlaanderen voor de tofste zondag in het jaar zorgt, dat wil ik in het midden laten. Het is in elk geval zo dat De Gordel een monument is. Het is ongeveer even oud als ikzelf en na 30 jaar komt er wel wat sleet op – dat stel ik elke zondag vast op het voetbalveld. Het lijkt me verstandig om te blijven nadenken op welke manier we zulke concepten kunnen verfrissen, over hoe we wat vernieuwende elementen kunnen inbrengen. Ik zou graag vernemen, minister, wat in grote lijnen het traject is. Wat is voor u de procedure voor een nieuw recept?

Over het wantrouwen van de heer Wienen ten aanzien van de houding van Bloso, meen ik dat Bloso er weinig mee te winnen zou hebben om zich onwillig op te stellen bij de organisatie van De Gordel. Het is uiteindelijk een evenement dat Bloso al jaren op een goede manier organiseert. Het wantrouwen is volgens mij heel onterecht.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, mijnheer D'Hulster, ik ben 50 en ik sjot nog, dus als u het concept een beetje wijzigt, dan lukt het wel.

Bloso is effectief een intern verzelfstandigd agentschap (IVA) en met een IVA hebben we meer overleg dan met een extern verzelfstandigd (EVA). Een EVA heeft een raad van bestuur, een IVA niet en dus is er automatisch meer overleg met de organisatie. Ik wil heel duidelijk stellen dat het overleg met Bloso goed verloopt. Ik moet eerlijk zeggen – met alle respect voor de anderen – dat zonder Bloso de organisatie van De Gordel niet zo vlot zou verlopen. De Gordel is gedurende dertig jaar goed verlopen, Bloso heeft er ervaring mee, Bloso heeft er de kennis voor in huis. Ik ben blij dat ik het met Bloso kan doen.

De krantenberichten wil ik wat relativeren. Sommige mensen zullen wel twijfelen of het nog hoeft, of het niet beter is om op een hoogtepunt te eindigen, maar ik geef u direct al mee dat zoals elk jaar, ook in dit jaar, in het najaar van 2011, al werd gestart met de evaluatie van de 31e editie. Bloso doet dat niet alleen. Bloso organiseert De Gordel ook niet alleen. De evaluatie en de organisatie gebeuren samen met de partners. Ik denk aan de Gordeltrefpunten, de sponsors en Radio 2. De evaluatie gebeurde in oktober/november 2011.

Met de analyse van de 31e editie maakte men ook een grondige evaluatie van het Gordelconcept op zich. Zoals hier al werd opgemerkt door de heer D'Hulster en anderen, is het basisidee al 30 jaar gelijk gebleven. Het concept met vier Gordeltrefpunten, een 15-tal fiets- en wandelparcoursen en de 100 kilometer zijn ideeën die al jaren meedraaien. Er is altijd wel een beetje vernieuwing, zo werd vorig jaar de gezondheidswandeling als een nieuw concept ingevoerd in een van de wandelparcours, maar het basisidee is gelijk gebleven.

Men kwam bij de evaluatie van 2011 tot de vaststelling dat het Gordelconcept zelf misschien wel een restyling kan gebruiken. Het zijn niet zozeer de vaste Bloso-medewerkers, maar vooral de occasionele medewerkers die wat Gordelmoe werden, onder meer de mensen die de trefcentra bemannen. In die optiek stelde Bloso voor om reeds in 2012 met een nieuw evenement in de Vlaamse Rand te starten en om op zoek te gaan naar nieuwe sterke partners. Dit nieuwe evenement zou de Vlaamse Rand in de kijker blijven plaatsen, niet alleen op familiaal, recreatief, sportief vlak en met een focus op het Nederlandstalig karakter, maar ook op toeristisch vlak. De Vlaamse Rand heeft immers veel troeven op toeristisch vlak.

Samen met mijn collega, minister Bourgeois, bevoegd voor de Vlaamse Rand en voor het toerisme, werden daarover in het begin van het jaar al gesprekken gevoerd. Er waren niet alleen gesprekken met minister Bourgeois, maar ook met andere partners, zoals de provincie Vlaams-Brabant, en niet alleen met de sector Sport maar dus ook met de sector Toerisme. De bestendige deputatie van Vlaams-Brabant liet ons eind februari weten dat ze openstond voor zo'n nieuwe samenwerking, maar dat de realisatie daarvan pas mogelijk is vanaf 2013. In die optiek werd ervoor gepleit om zeker nog in 2012 een 'klassieke' Gordel te organiseren. Ik ben ervan overtuigd dat Bloso dat met eenzelfde enthousiasme zal doen als de 31 vorige keren.

Concreet zal er een 32e Gordel – neem allemaal uw agenda – plaatsvinden op zondag 2 september 2012. De voorbereidingen worden intussen getroffen door Bloso. Alles zit qua timing perfect op schema zoals bij alle vorige edities, zij het dat er minder werd gecommuniceerd omdat men nog niet zeker was van het nieuwe concept. Nu is het wel zeker en zal die communicatie gebeuren. Traditioneel zal in mei het concreet Gordelaanbod 2012 worden bekendgemaakt, dat is precies zoals in de vorige jaren. De informatie betreft de innovatieve aanpak, wat de mensen mogen verwachten, hoe ze kunnen deelnemen.

De gesprekken over het nieuwe – of beter: gerestylede – evenement in 2013 moeten snel starten, nog voor de zomer. We moeten uitzoeken of het haalbaar is en wat er kan om het unieke Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand te bevestigen met dit familiale sportevenement. Misschien komen we tot een nieuwe invulling, aangepast aan de tijdsgeest en afhankelijk van de nieuwe partners die mee hun schouders willen zetten onder dit grootse evenement.

De Gordel bestaat. De Gordel blijft bestaan. Er kan een vernieuwde versie komen, maar alle bestaande elementen zullen in de volgende Gordel terug te vinden zijn.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Dat laatste neemt de ongerustheid helemaal weg. Ik hoop dat u de bezorgdheid van de commissie goed begrepen hebt. Wij willen graag dat er in een nieuwe versie rekening gehouden wordt met de oorspronkelijke doelstelling. Het evenement moet in de Vlaamse Rand rond Brussel blijven.

Het is goed dat u de provincie Vlaams-Brabant erbij betreft. Het is goed dat u minister Bourgeois erbij betreft, die zowel Toerisme als de Vlaamse Rand als Erfgoed onder zijn vleugels heeft. De Vlaamse Rand is een apart beleidsdomein van deze regering, het is zelfs een speerpunt, met een aparte minister, met een beleidsnota en beleidsbrieven. Het lijkt me evident dat we een EVA zoals Bloso mogen en kunnen inzetten voor de organisatie van dit evenement, temeer omdat het die knowhow heeft. Dat ze op zoek gaan naar partners zoals de provincie en vzw 'de Rand' spreekt voor zich. Ik pleit ervoor om de lokale partners in de Rand, de gemeenten en de parlementsleden zeer nauw te betrekken bij het brainstormen en bij het uitwerken van het nieuwe concept, zodat het breed gedragen wordt.

De Groene Gordel is een concept op zich. Het is ook een toeristisch concept. Mijnheer Caron, ik denk aan een collega van u, Eloi Glorieux, die hier helaas niet meer zetelt. Hij zei altijd: groen en Vlaams in de Vlaamse Rand, dat is één en hetzelfde; de Vlaamse Rand zal maar Vlaams blijven in de mate dat hij groen blijft. Dat moet u goed in het achterhoofd houden. Wij zijn eigenlijk bondgenoten wat dat betreft.

De Groene Gordel heeft veel te maken met natuur en milieu, met open ruimte, maar ook met toerisme. U hebt gelijk, minister, toeristisch gezien is het een belangrijk evenement. Twee miljoen Vlamingen hebben de Vlaamse Rand bezocht ter gelegenheid van dit familiale sportevenement. Ze hebben zo de Vlaamse Rand leren kennen. Ze hebben het draagvlak voor het beleid in de Vlaamse Rand helpen vergroten. Ze hebben het begrip voor en de kennis van de Rand helpen groeien. Dat mogen we niet verloren laten gaan. De mensen die de Vlaamse Rand hebben leren kennen, hebben gezien hoe groen en mooi de streek is. Ze hebben gezien dat de Rand niet gelijk is aan Brussel. Het is een regio met aparte regels en een eigen karakter dat we moeten behouden. Ik hoop dat De Gordel nog een lange mooie toekomst voor zich heeft.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik kan het niet mooier zeggen, mijnheer Demesmaeker. Ik ben het helemaal met u eens. Ik dank u voor uw antwoord, minister.

Ik heb dertig Gordels meegereden, allemaal behalve de laatste. Dat was een drama. Mijn echtgenote en dochter hadden een reis naar Amerika gepland. Ik ontdekte pas na weken dat ik De Gordel zou missen.

Ik sluit me aan bij de heer Demesmaeker. Als Vlaamse parlementsleden van de Rand kunnen we mee nadenken over nieuwe formules. Bloso heeft dat formidabel gedaan. Ik heb de eerste Gordel meegereden in 1981. Oorspronkelijk waren het alleen de faciliteitengemeenten, maar Bloso heeft het in de loop van de jaren opgebouwd. Zaventem en Overijse kwamen erbij. Het werd een breed evenement. Het trok veel vrijwilligers. De gemeenten – ook mijn gemeente Zaventem – zijn vragende partij om De Gordel voort te zetten.

Men moet altijd vernieuwen, maar de essentie moet blijven bestaan. Door te veel te veranderen, verliest men vaak het hart en de boodschap. Dan gaat men veel minder mensen aantrekken. Dan gaat men panikeren en om het even wat doen. We moeten waken over de geschiedenis en de politieke boodschap van De Gordel. We kunnen van mening verschillen over het succes van de splitsing, mijnheer Wienen, maar daar gaat het nu niet over. De Gordel moet toekomstgericht zijn, een positief Vlaams karakter hebben en de rest van Vlaanderen daarvoor mobiliseren. Ik dank u, minister, dat u daarover zult nadenken. Wij zijn vragende partij om daarbij betrokken te worden.

De heer Bart Caron: Mijnheer Demesmaeker, ik sluit me aan bij uw opmerkingen en bij het antwoord van de minister. De verankering met de lokale gemeenschap, de Rand, de provincie en lokale groepen is voor elke evenement belangrijk. Hier is er een fantastische koppeling tussen groen en het Vlaamse karakter. Dat is een machtsargument van Eloi Glorieux, ik kan niet meer voor- of achteruit. Minister, ik heb zelfs de indruk dat het een kwestie is van ‘much ado about nothing’. Het is in zekere zin wat over het paard getild, maar het concept vernieuwen mag ook wel. Zelfs het grootste monument, op de belangrijkste zondag, verandert van concept. Daar kunnen we ook nog eens een boom over opzetten. U ziet hoe delicaat het is om met monumenten om te gaan. *(Gelach)*

De heer Wim Wienen: Ik dank u ook voor het antwoord, minister. Ik ben grotendeels gerustgesteld, niet enkel over de organisatie van de editie die er nu aankomt, maar ook voor de toekomst van De Gordel. Heel belangrijk is wat de heer van Rompuy zegt: vernieuwing is goed, van mij mag er ook een herdenking komen van de stijl van De Gordel of mag die wat eigentijds worden, maar aan de essentie mogen we niet raken. Minister, dat zit vervat in uw antwoord als u zegt dat het een manifestatie moet blijven die het Nederlandstalige karakter van de Rand in de verf zet.

Het tweede element heb ik niet in uw antwoord gehoord en wil ik nog eens benadrukken: het behoud van de zes gemeenten waar De Gordel langskomt. Het zou enorm spijtig zijn als, door de vernieuwing van De Gordel, bepaalde faciliteitengemeenten niet meer worden aangedaan door de sportievelingen. Dat is voor mijn fractie ook een deel van de essentie van De Gordel.

Minister Philippe Muyters: Na deze warme pleidooien ga ik ervan uit dat ik u allemaal op 2 september zal zien om mee de schouders onder De Gordel te zetten.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het uitblijven van investeringen in topsportinfrastructuur - 1336 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, als topsporter is het essentieel dat je kunt trainen in beschikbare kwaliteitsvolle topsportinfrastructuur. De beschikbaarheid van die infrastructuur wordt al langer beschouwd als een werkpunt van het Vlaamse sportklimaat. U stelde bij uw aantreden dat u tegemoet wou komen aan de prangende behoefte van de topsporters en trainings- en wedstrijdaccommodaties zou bouwen. Nochtans blijkt uit cijfers dat sinds het begin van deze legislatuur slechts één investering in specifieke topsportinfrastructuur is gebeurd, en dit ter waarde van een goede 100.000 euro voor een automatisch startstelsel voor kajak en roeien. Ook zijn er voor 2012 nog geen concrete realisaties voor deze infrastructuur gepland. U zou eventueel wel middelen vrijmaken voor investeringen in topsportinfrastructuur, ‘eventueel’ zeg ik.

Als redenen verwijst u naar de nog niet afgeronde behoeftestudie aangaande topsportinfrastructuur en naar de beperkte beschikbaarheid van overheidsmiddelen, minister. Bij die redenen heb ik toch enkele bedenkingen. De behoeftestudie aangaande topsportinfrastructuur in Vlaanderen en het Topsportinfrastructuurplan Vlaanderen werden namelijk aangekondigd bij het begin van de legislatuur. De beleidsbrief Sport 2010-2011 stelt dat het de bedoeling was om in 2011 de Vlaamse topsportinfrastructuur uit te werken op basis van de behoeftestudie die de noden inzake topsportinfrastructuur zou bepalen. Tijdens het begrotingsdebat 2012 in december 2011 stelde u het volgende: “Voor de topsportinfrastructuur heb ik inderdaad een bevraging gedaan en ik wil naar een afronding gaan tegen het einde van 2012.”

Wat de tweede reden betreft, de beschikbaarheid van overheidsmiddelen, is het natuurlijk correct dat we ons, in vergelijking met de vorige beleidsperiode, in andere budgettaire tijden bevinden. Toch is een investering van een goede 100.000 euro in topsportinfrastructuur een heel klein bedrag. Dat is opvallend, omdat het realiseren van topsportfaciliteiten en -infrastructuur een belangrijke taak van de overheid is. Het bedrag staat in schril contrast tot de middelen die u uittrekt om in te spelen op de lokale noden en behoeften inzake sportinfrastructuur. In juli 2011 lanceerde u een subsidiereglement aangaande de subsidiering van kleinschalige sportinfrastructuur van lokale overheden ter waarde van een totaalbedrag van een kleine 6 miljoen euro. De Vlaamse Sportraad gaf toen al aan dat wat er in dat project voorgesteld wordt, tot de corebusiness van het lokale niveau behoort. Ook het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB) vond dat het geen onoverkomelijke kosten voor de gemeenten zijn. Daarover hebben we al eens gediscussieerd.

Het zou dan ook logisch zijn mocht de Vlaamse Regering in moeilijke budgettaire tijden de beschikbare middelen aanwenden voor het realiseren van haar belangrijkste taken. Daarom is het onlogisch dat u wel 6 miljoen euro over hebt om lokale behoeften te lenigen, maar inzake topsportinfrastructuur stevast stelt dat er te weinig middelen zijn. Met het subsidiereglement speelt u concreet in op lokale behoeften en noden inzake sportinfrastructuur. Dat zijn kosten die de gemeenten, mits enige inspanning, zelf kunnen dragen. Dit kan aangetoond worden met cijfers: alvorens dit subsidiereglement werd ingevoerd, hebben 106 van de 308 gemeenten zelf een Finse piste gefinancierd.

Ik wil hier dan ook mijn ongerustheid uitdrukken over het uitstellen van de behoeftestudie. De overheid moet beslissingen nemen over de realisatie van sportinfrastructuur. Wij weten al heel lang dat de kwaliteit en beschikbaarheid van topsportinfrastructuur in Vlaanderen een belangrijke hefboom voor het topsportklimaat is. In dit kader heb ik de volgende vragen. Waarom bent u, gelet op het feit dat de noden inzake topsportinfrastructuur al langer gekend zijn, bij het begin van de legislatuur niet onmiddellijk gestart met de behoeftestudie aangaande topsportinfrastructuur in Vlaanderen? Wat zijn de specifieke oorzaken die

verklaren waarom de timing voor het finaliseren van de behoeftestudie en het Topsportinfrastructuurplan Vlaanderen niet werd gehaald en dat bijgevolg het nemen van concrete beslissingen naar 2013 werd verschoven?

Tijdens het begrotingsdebat stelde u dat u over topinfrastructuur een bevraging had laten verrichten. In uw antwoord op mijn schriftelijke vraag van februari 2012 – dus twee maanden later – stelde u echter het volgende: “In dit kader heb ik Bloso de opdracht gegeven om in het voorjaar 2012 een behoeftestudie naar topsportinfrastructuur uit te voeren.” Kunt u duidelijkheid scheppen? In december 2011 zegt u dat de studie al is verricht, maar twee maanden later zegt u dat dit nog moet gebeuren. Werd er al een behoeftestudie aangaande topsportinfrastructuur verricht of vindt deze in het voorjaar van 2012 plaats? Als de behoeftestudie al werd verricht, zoals gesteld tijdens het begrotingsdebat, waarom wordt dan het nemen van concrete beleidsbeslissingen uitgesteld tot 2013?

U gaf aan dat in 2012 eventueel middelen kunnen worden vrijgemaakt voor investeringen in topsportinfrastructuur. Hoeveel middelen zouden in 2012 kunnen worden vrijgemaakt? Aan welk begrotingsartikel worden deze middelen toegewezen? Zijn deze middelen nog steeds beschikbaar, gelet op de besparingen in het kader van de begrotingscontrole? Zullen deze middelen – indien ze in 2012 niet worden aangewend – worden opzijgezet om op een later moment in de legislatuur te investeren in topsportinfrastructuur? Waarom wel of waarom niet?

U werpt steeds op dat er slechts beperkte middelen beschikbaar zijn om te investeren in topsportinfrastructuur. U had echter wel ongeveer 6 miljoen euro veil om te investeren in taken die tot de corebusiness van de lokale overheden behoren. Hoe rechtvaardigt u deze keuze? Zou het als minister van zowel Sport als Financiën en Begroting niet verstandiger zijn geweest om deze middelen aan te wenden in functie van het realiseren van topsportinfrastructuur? Topsportinfrastructuur is, in tegenstelling tot investeringen in lokale sportinfrastructuur, een belangrijke taak van de Vlaamse overheid. Eventueel kon u deze middelen opzijzetten om die op een later moment in de legislatuur aan te wenden voor de realisatie van broodnodige topsportinfrastructuur.

Gelet op het feit dat u zelf hebt aangegeven dat u pas in 2013 beslissingen zult nemen, kunnen wij ons geen vertragingen meer veroorloven indien wij toch nog een aantal topsportinfrastructuurprojecten in deze legislatuur willen verwezenlijken. Kunt u formeel bevestigen dat in 2013 concrete beslissingen zullen worden genomen inzake de realisatie van topsportinfrastructuur? Welke maatregelen neemt u concreet om deze timing te respecteren? Kunt u ook bevestigen dat u voor 2013 en 2014 de nodige middelen zult vrijmaken voor de realisatie van topsportinfrastructuur?

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, collega's, ik denk dat mevrouw Werbrouck inzake topsportinfrastructuur wel degelijk een punt heeft. In vergelijking met de vorige legislatuur is het budget voor sport toch gestegen. Wij zijn daar erg blij mee. Ik denk dat op het vlak van sport in de breedte al heel veel in beweging is gezet, maar op het vlak van topsportinfrastructuur hebben ook wij het gevoel dat er weinig beweegt. Dat lijkt mij duidelijk, en mevrouw Werbrouck heeft het daar uitgebreid over gehad.

Wel wil ik kanttekeningen maken bij haar stelling dat gemeenten, op voorwaarde dat ze een inspanning willen leveren, zelf lokale behoeften kunnen lenigen. Dat is een heel gevaarlijke uitspraak. Een Finse piste aanleggen, dat kan nog. Maar toch is het nodig dat sportbeoefening op lokaal niveau moet worden ondersteund, en dat op dat vlak de gemeenten en de Vlaamse overheid partners kunnen zijn. Een lokaal sportcentrum is natuurlijk belangrijk voor enkele honderden lokale bewoners. Als wij daarbij de gemeenten aan hun lot overlaten, dan ontstaan er problemen. Bovendien vecht de gemeentelijke oppositie elke meerderheidsbeslissing aan als nutteloos uitgegeven geld, wat mij dan ook al eens doet steigeren. Op dat punt ben ik het dus met haar niet eens, maar in de rest van haar betoog kan ik mij vinden.

Ik heb geen bijkomende vragen. Er zijn er overigens voldoende gesteld, en ik ben benieuwd naar de antwoorden van de minister.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, minister, collega's, de analyse van mevrouw Werbrouck is meer dan juist. Wij hebben het een tijdje geleden al gehad over het EK zwemmen, en ik ben ervan overtuigd dat het gebrek aan topsportinfrastructuur ertoe heeft geleid dat wij dat EK zijn misgelopen: de bouw van een apart zwembad voor dergelijk evenement is immers zo'n omvangrijke onderneming dat dit dikwijls niet betaalbaar lijkt.

Het is eigenaardig dat die behoeftestudie zo lang op zich laat wachten. Maar het bestaan van een behoeftestudie is geen garantie dat er iets gebeurt. Ooit liet toenmalig minister Anciaux een behoeftestudie maken over het tekort aan topvoetbalinfrastructuur. Die studie is al heel erg oud, maar intussen staan wij met de bouw van nieuwe voetbalstadions nog maar één eenheid verder, want enkel in Gent is men effectief aan het bouwen. Ik geef de heer Gysbrechts wel gelijk dat wij moeten oppassen met de stelling dat het tekort aan topsportinfrastructuur moet worden weggewerkt met de budgetten die aan de lokale overheden worden gegeven voor de uitbouw van algemene sportinfrastructuur. Ik kan het daar niet mee eens zijn.

– *De heer Philippe De Coene, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Zonder het Sportinfrastructuurdecreet dat in de vorige legislatuur is goedgekeurd, zouden veel gemeenten geen nieuwe infrastructuur hebben aangelegd. Bepaalde steden, zoals de mijne, kampen met een enorm tekort aan sportinfrastructuur. Ik heb het dan over Sport voor Allen. Voor hen zijn de middelen die de Vlaamse overheid ter beschikking stelt, zeer belangrijk. Wat de topsportinfrastructuur betreft is het misschien nuttig om daarbij de grote Vlaamse steden te betrekken en eens na te gaan of zij kunnen worden betrokken bij de realisatie ervan. Het is weinig zinvol om in een gemeente met 5000 inwoners een topsportinfrastructuur neer te poten.

Minister, hebt u overleg met de grote Vlaamse steden over topsportinfrastructuur? Als dat momenteel nog niet het geval is, bent u bereid die grote Vlaamse steden te betrekken in het realiseren van die topsportinfrastructuur?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Wienen, ik denk dat u niet helemaal op dezelfde golflengte zit als mevrouw Werbrouck. Ze zal dat zelf ook wel zeggen, maar ik zag het aan haar lichaamstaal. Zij heeft het over topsporttrainingsinfrastructuur. Met uw voorbeeld van het zwemmen had u het over topsportevenementeninfrastructuur. Hier gaat het erover dat we ervoor zorgen dat topsporters een goede infrastructuur voor trainingen hebben. Dat is iets anders dan het hele evenementengebeuren.

Ik ben het er eigenlijk niet mee eens dat er niets gebeurt. Ik zal ook aantonen dat er wel iets gebeurt. Natuurlijk is het zo dat een beleidsnota er voor vijf jaar is. Stel u voor dat ik alles de eerste twee jaar zou doen: wat zou ik dan moeten doen in die laatste drie jaar? Dit is dus alleszins gespreid over vijf jaar. We werken er uiteraard aan om iets degelijk en goed te doen. Er werd gezegd dat ik erop heb gewezen dat dit budgettair zeer zwaar is. Dat is natuurlijk ook juist. Net daarom willen we alle mogelijkheden onderzoeken, om een maximale rendabiliteit te hebben. We kunnen niet over één nacht ijs gaan. We moeten alles bekijken. We moeten vragen stellen en beslissingen voorbereiden die fundamenteel kunnen zijn. Zo moeten we ons afvragen of we één groot multidisciplinair topsportcentrum voor trainingen maken, met daarnaast hier en daar nog gespecialiseerde, sportspecifieke centra. Daarop moeten we een antwoord geven.

We moeten ook bekijken hoe we de bestaande infrastructuur beter kunnen benutten, hoe we universitaire sportcentra beter kunnen benutten, hoe we medische expertisecentra aan

sportcentra kunnen koppelen. Die koppeling is immers zeker een pluspunt. We moeten ook bekijken hoe we met samenwerkingsakkoorden bijvoorbeeld kunnen komen tot een uitwisseling met andere gemeenschappen met betrekking tot het gebruik van topsportinfrastructuur. We moeten bekijken wat we zullen doen met de bestaande topsportinfrastructuur: kunnen we die uitbreiden of aanpassen? Dan gaat het zowel over de infrastructuur zelf als over het beheer. Kunnen we daar iets aan doen? Op welke manier zullen we dat financieren? Zijn er alternatieve financieringsvormen? Mijnheer Wienen, u had het over dat contact met grote steden. Natuurlijk is dat er als we iets gaan plaatsen, maar ook qua financiering moeten we bekijken of we dit kunnen doen met grote steden en gemeenten.

Al die dingen maken voor mij dat we stap voor stap moeten werken. Hebben we niets gedaan? Zeker en vast wel. Ik wil u zeggen wat ik doe met betrekking tot zowel de brede sportinfrastructuur als de topsportinfrastructuur. Om te beginnen is het natuurlijk zo dat ik het Vlaams Sportinfrastructuurplan van mijn voorganger verder uitvoer. Dat weet u allemaal. We kunnen daar ook de nodige conclusies uit trekken met betrekking tot het traject dat we ter zake hebben gevolgd. Dat is dan het eerste studie-element. Daarbovenop hebben we de informatie die eind 2010 is aangereikt door de VVSG-studie, ook al ging die hoofdzakelijk over de lokale behoeften en de lokale invulling. Mijnheer Gysbrechts, dat hebt u naar voren gebracht.

Dat werd dan nog aangevuld met een visienota van de werkgroep sportinfrastructuur van het Platform Sport voor Allen, die uiteindelijk zal resulteren in een actieplan, dat me nog voor de zomer zou worden geleverd door die werkgroep. Beslissingen over topsportinfrastructuur wil ik zeker niet los zien van het beleid met betrekking tot de sportinfrastructuur voor Sport voor Allen. Dat blijf ik zeggen.

Ook hebben we op basis van de jaarlijkse bilaterale gesprekken met alle Vlaamse topsportfederaties in juni 2010 en juni 2011 de acute noden van de Vlaamse topsport qua topsportaccommodatie in kaart gebracht. Vervolgens heb ik eind vorig jaar aan Bloso gevraagd om in het voorjaar van dit jaar een echte behoeftestudie qua topsportinfrastructuur uit te voeren. Dat gebeurt via een schriftelijke enquête en een interview met de topsportcoördinatoren en de sporttechnische coördinatoren van de 32 Vlaamse topsportfederaties, met de focus op de noden qua trainingsinfrastructuur voor de komende twee olympiades.

Deze enquête moet goed worden voorbereid. Het moet een sterke en goede enquête zijn, waarmee we verder moeten kunnen. De enquête wordt voorbereid samen met de taskforce Topsport en de werkgroep topsportinfrastructuur. Ik heb gevraagd dat het eindrapport me in mei van dit jaar zou worden overgemaakt.

Ten slotte heb ik aan ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) gevraagd een soort haalbaarheidsstudie uit te voeren met betrekking tot de alternatieve financieringsvormen voor grootschalige projecten. PMV zal dus bekijken hoe we die zaken kunnen aanpakken.

Ik vind het belangrijk dat er een langetermijnvisie wordt ontwikkeld, op basis van al die elementen. We gaan geen topsporttrainingsinfrastructuur maken omdat de ene of de andere iets vraagt, waarbij we dan het geld zouden geven aan diegene die dat het snelst vraagt. Ik wil weten wat er is en een langetermijnvisie naar voren brengen. Ik kan me niet voorstellen dat u het daar niet mee eens zou zijn. Ik had de gegevens daartoe niet ter beschikking, en moest die dus krijgen. Ik ben daadwerkelijk van plan om zeker in 2013 de nodige beslissingen te nemen. Als het vroeger kan, doe ik dat vroeger, maar dat hangt af van de kwaliteit van wat ik krijg.

Zoals gesteld in de beleidsbrieven van 2011 en 2012 hebben de investeringen voor die bovenlokale sportinfrastructuur belangrijke financiële consequenties. We moeten dat over meerdere budgetjaren kunnen vrijwaren. U hebt me gevraagd waar u dat kunt terugvinden. U vindt dat terug in het begrotingsartikel HB0/1HF-G-2-E/WT. Dat betreft het voeren van een planmatig sportinfrastructuurbeleid. Ik kan u zeggen dat de investeringskredieten voor nieuwe projecten terug te vinden zijn in de HF034. Heel concreet is voor 2012 3.214.000

euro ingeschreven aan beleidskredieten. Die middelen blijven gevrijwaard voor investeringen in topsportinfrastructuur. Er is immers sprake van een begrotingsruiter, wat betekent dat als dat geld in 2012 niet wordt gebruikt, we het later nog altijd kunnen gebruiken.

Dan is er de noodzaak van lokale initiatieven. Diverse leden hebben dit al naar voren gebracht. Ik ben ervan overtuigd dat dit nodig is. Uit de VVSG-enquête van oktober 2010 blijkt duidelijk dat er aandacht moet blijven gaan naar de behoefte aan de aanleg van kleinschalige lichte sportinfrastructuur en renovatie en kwaliteitsverbetering van reeds bestaande sportaccommodatie. Zowel de heer Wienen als de heer Gysbrechts heeft dat naar voren gebracht. We hebben dat nu inderdaad gedaan voor die Finse piste en die sportvloeren. Dat lijkt me ook aan te sluiten bij de operationele doelstellingen van de beleidsnota. Dan denk ik aan een actievere en gezondere levensstijl en aan blessurepreventie. Die sportvloeren, maar ook die Finse piste zijn daarvoor zeer belangrijk. Ook is er de doelstelling van het goed onderhouden van duurzame en functionele sportaccommodaties in de onmiddellijke omgeving. Ik zie ook dat we daar de middelen voor hebben, naast topsportinfrastructuur. We hebben die dan ook op die manier ingezet. Dat heeft een enorm succes gehad. Er is echt vraag naar de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om incentives te geven voor het inlossen van specifieke behoeften.

Mevrouw Werbrouck, u hebt uw mening gegeven over het advies van de Sportraad. Ik lees daar in punt 15.2: “De behoefte aan renovatie en aan nieuwe sportinfrastructuur stijgt sneller dan het aanbod, vooral lokaal.” Ik lees in punt 15.3: “Na kunstgrasvelden, sporthallen, zwembaden en multifunctionele sportcentra is er behoefte aan een gelijkaardig vervolgininitiatief voor andere lokale en regionale probleemsporten.” Punt 15.6: “Gerichte incentives blijven nodig voor de oprichting van lokale, kleinschalige infrastructuur voor kleinere sporten.” Punt 15.11: “Bij de subsidiëring van sportinfrastructuren moet de aandacht gaan naar ecologisch en duurzaam bouwen.”

Dat er al 106 Finse pistes met eigen middelen zijn gefinancierd, is, wat mij betreft, geen argument om de opportuniteiten van dit ondersteuningsinitiatief ter discussie te stellen. Het betreft uiteindelijk kleinschalige sportinfrastructuur, waarvan de spreiding over het hele Vlaamse land zeer ongelijkmatig verdeeld is. Dit konden wij met deze ondersteuning wat rechtekken.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, dank u voor uw uitvoerige antwoord. Ik zeg niet dat het weggesmeten geld is. Dat heb ik absoluut niet gezegd. Ik wil enkel duidelijk maken dat geld dat voorzien is voor topsport, ook naar topsport moet gaan. Maar ik zie dat het naar lokale overheden gaat en naar andere zaken, die volgens mij niets met topsport te maken hebben. U zegt dat we naar een breedtesport evolueren. Oké, maar als er 3 miljoen euro wordt uitgetrokken voor topsport, dan hoop ik dat de 3 miljoen euro van het nieuwe jaar daarbij wordt genomen, zodat we 6 miljoen euro hebben. Dan kunnen we iets doen.

Ik ben het eens met een langetermijnvisie, zolang er maar iets komt, zolang de beslissingen niet nog eens worden opgeschoven. Ik ben wel voor een behoeftestudie, maar waarom duurt dat allemaal zolang? Ik weet dat je een visie moet hebben en dat je iedereen aan je kant moet hebben. Maar we weten al van voordat u minister werd dat er een tekort is aan topsportinfrastructuur. Nu wordt die bevraging nog eens overgedaan. Ik heb het daar moeilijk mee. Ik word daar redelijk emotioneel van. Topsporters moeten geen apart gebouw hebben om in te trainen. Maar het is wel gemakkelijk voor een atleet om in de winter eens te kunnen trainen op de indooratletiekpiste in Gent of voor een wielrenner om te trainen op de Eddy Merckx-piste. Dat is fantastisch. Topsporters hebben die behoefte. Neem dus beslissingen. Hopelijk komen die er in 2012-2013. Ik had ze graag al in 2009 gezien, maar daar zijn we al lang gepasseerd.

Ik heb niet gezegd dat het geld dat is uitgegeven voor de Finse pistes, niet nodig is. Dat is wel nodig. Maar als de gemeenten het echt willen, kunnen ze dat wel zonder de Vlaamse

overheid. Een op drie gemeenten heeft het zelf aangelegd. Mits een grote inspanning kunnen de gemeenten het zelf. Ze moeten toch niet altijd kijken naar de overheid. De overheid moet haar taken doen, de gemeenten de hunne. Ze moeten niet altijd zeggen dat ze geen geld hebben. Op het Vlaamse niveau is dat er ook niet. Iedereen moet zijn eigen taak kennen.

Minister, neem alstublieft beslissingen. Ik zou graag hebben dat er iets gebeurt met die topsportinfrastructuur.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Werbrouck, het geld voor de lokale ondersteuning staat apart van de topsportinfrastructuur. Wij gebruiken dat niet voor de lokale ondersteuning. Dat zijn twee gescheiden posten. Met het geld voor topsportvoorzieningen kunnen we een spaarpotje maken, om er dan eens iets serieus mee te doen zodra we de visie en de behoeftestudie hebben. Ik had die niet in 2009.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Els Kindt tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het uitblijven van het uitvoeringsbesluit over de nieuwe facultatieve opdracht prioriteitenbeleid - 1450 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Op 1 september van dit jaar moeten de Vlaamse sportfederaties een nieuw beleidsplan indienen voor de volgende vierjarige beleidsperiode. “Het sportbeleidsplan is de spil van de integrale kwaliteitszorg die moet nagestreefd worden door elke sportfederatie, waarbij de kwalitatieve invulling van zowel de basisopdrachten als de facultatieve opdrachten centraal staat.” Minister, dat schrijft u in uw beleidsnota Sport. De sportfederaties moeten dus in dit beleidsplan aanduiden hoe ze met hun clubs en activiteiten zullen inspelen op de facultatieve opdrachten.

Deze facultatieve opdrachten zijn: het realiseren van een specifiek jeugdbeleid, het organiseren van sportkampen, het realiseren van een integraal topsportbeleid en het organiseren van activiteiten die passen in het prioriteitenbeleid van de Vlaamse Regering, namelijk de “facultatieve opdracht prioriteitenbeleid”. In artikel 19 staat hierover het volgende: “De facultatieve opdracht prioriteitenbeleid, met de maatregelen en activiteiten die passen in het prioriteitenbeleid, zoals vastgelegd in de beleidsnota Sport van de Vlaamse Regering, komt afzonderlijk aan bod in het beleidsplan. (...) De Vlaamse Regering bepaalt het thema en de duur van haar prioriteitenbeleid alsook de doelstellingen die zij samen met de sportfederaties en haar clubs wil bereiken. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid moet voldoen.”

Met dit prioriteitenbeleid wil de Vlaamse overheid extra aandacht besteden aan de bijzondere doelgroepen van de maatschappij, zoals, onder andere, allochtonen, personen met een handicap en 55-plussers. Het doel van het prioriteitenbeleid is tweeledig: de sportparticipatie van de doelgroep verhogen en de aansluiting van de doelgroep bij een sportclub bevorderen.

De gesubsidieerde Vlaamse sportfederatie die een project prioriteitenbeleid indient bij Bloso, kan jaarlijks subsidies ontvangen voor haar project. Het thema van het prioriteitenbeleid wordt elke olympiade herbepaald. In het verleden werden de volgende doelgroepen in de verf gezet: in 2003-2004 de allochtonen; in 2006-2008 de personen met een handicap. Het huidige prioriteitenbeleid staat in het teken van de 55-plussers.

Jammer genoeg hebben de sportfederaties op dit ogenblik nog geen informatie met betrekking tot de nieuwe facultatieve opdracht voor een prioriteitenbeleid voor de periode 2013-2016 ontvangen. In de beleidsnota Sport 2009-2014 wordt enkel verwezen naar de prioriteitenregeling voor de periode 2009-2012. Minister, ook in de beleidsbrief Sport 2012

maakt u geen melding van uw plannen met betrekking tot de nieuwe prioriteitenregeling. Op de website van Bloso en de Vlaamse Sportfederatie vinden we geen nieuws over dit thema. Tijdens een informatiemoment zou Bloso twee weken geleden wel aan de sportfederaties gecommuniceerd hebben dat het thema voor het prioriteitenbeleid zou zijn: “Gezond sporten bij jeugdsport.” In de loop van april of mei zou er meer duidelijkheid worden gegeven over het nieuwe uitvoeringsbesluit, dat ook nog voor advies moet voorgelegd worden aan de Vlaamse Sportraad en de Raad van State.

Concreet: het zal wellicht nog enkele maanden duren vooraleer er een nieuw uitvoeringsbesluit is. Bloso heeft daarom aan de sportfederaties meegedeeld dat het gedeelte van het beleidsplan dat betrekking heeft op het prioriteitenbeleid, later kan worden ingediend. Een concrete timing werd nog niet vooropgesteld, maar het vermoeden bestaat dat het gedeelte prioriteitenbeleid pas tegen 1 december 2012 zou moeten worden ingediend.

Dit is toch wel een merkwaardige gang van zaken. Als sportfederaties niet in orde zijn met hun erkennings- en/of subsidiëringvoorwaarden worden zij daarvoor afgestraft door de overheid, maar als de overheid in gebreke blijft, dan staat daar geen bestraffing tegenover. Integendeel, de federaties zullen wegens de nalatigheid van Bloso of de minister opnieuw verplicht worden om op een drafje een addendum te schrijven op hun beleidsplan als zij in aanmerking willen komen voor subsidies in het kader van de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid.

Het thema dat nu blijkbaar naar voren wordt geschoven ‘gezond sporten bij jeugdsport’, lijkt op het eerste gezicht een aanvaardbaar thema, gelet op de recente ongelukken met jonge sporters. Het sluit bovendien perfect aan bij de bezorgdheden die deze commissie Sport al herhaaldelijk heeft geuit naar aanleiding van dodelijke incidenten bij jongeren tijdens hun sportbeoefening. Maar toch stellen we de vraag of het Sportfederatiedecreet wel het geëigende kanaal is om daar op in te zetten. Het decreet Medisch Verantwoord Sporten sluit daar volgens mij veel meer op aan, of zou dat althans moeten doen indien men meer dan nu het geval is, zou inzetten op preventie dan wel op dopingbestrijding.

Bovendien kan men zich afvragen waarom twee prioriteiten moeten worden toegespitst op de jeugdsport. Immers, door deze beleidsprioriteit te beperken tot gezond bewegen in de jeugdsport, sluit men heel wat bevolkingsgroepen uit voor wie gezond bewegen zeker zo belangrijk is. Ook in het gezondheidsplan van minister Vandeuren wordt aandacht besteed aan het preventieve belang van gezond bewegen voor alle Vlamingen.

Minister, waarom is er nog geen nieuw uitvoeringsbesluit over de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid klaar? Hebt u hiervoor al concrete stappen ondernomen en zo ja, welke?

Wanneer zal dit uitvoeringsbesluit klaar zijn en wat zijn de gevolgen voor de sportfederaties? Het lijkt nu al uitgesloten dat zij daarmee op 1 september, dus binnen de timing van het beleidsplan, klaar zullen zijn, inclusief hun plannen voor deze facultatieve opdracht, als er amper zes maanden voor de indiendatum nog geen duidelijkheid is over de nieuwe beleidsprioriteit en de concrete modaliteiten.

Waarom wordt de nieuwe prioriteitenregeling voor gezond bewegen beperkt tot de jeugdsport? Is het niet zinnvoller om deze facultatieve opdracht ook open te stellen voor andere ‘bewegingsarme’ doelgroepen zoals de senioren?

Bent u bereid om de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid ‘gezond bewegen’ uit te breiden tot ‘gezond sporten en preventieve gezondheidsacties op en rond het sportveld’, dus ongeacht de leeftijd van de sporter?

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, ik wil me kort aansluiten. Ik heb enorm veel gehoord. Wat me interessanter lijkt dan de vraag over het uitblijven van de nieuwe incentive, is om eens te bekijken wat de vorige heeft opgebracht. Het lijkt me belangrijk om dat te doen, voor

we vragen waar de nieuwe blijft. Ik moet de regering niet verdedigen, maar als ik hoor zeggen dat de overheid in gebreke blijft, dan lijkt me dat toch een beetje overdreven. Het is voor mij veel interessanter om te wijzen op het belang van een meting. Subsidies uitdelen is leuk, maar we moeten ook weten of er iets mee gebeurd is. Wat heeft de vorige incentive gebracht? Het gaat hier toch ook altijd over het budget, we moeten dus ook bekijken welke effecten er waren.

Als de volgende incentive ‘gezond sporten voor de jeugd’ zou zijn, dan vind ik dat geen slecht voorbeeld. Het gaat inderdaad over een incentive, we mogen het thema ook niet te breed maken. De zaken die worden voorgesteld, zijn niet fout, maar er zal een keuze moeten worden gemaakt. Ik heb nog niet gehoord welke keuze officieel wordt gemaakt. Ons beperken tot de jeugdsport, hoeft niet slecht te zijn. Het vorige was beperkt tot lidmaatschap van 55-plussers. Ik zie geen discrepantie. We willen een deel van de bevolking motiveren.

Ik herhaal dat het veel belangrijker is om eens te bekijken wat er met het vorige dossier is gebeurd, dan om te stellen dat we nu absoluut snel moeten weten wat het nieuwe zal zijn om dan zo snel mogelijk nieuwe subsidies uit te delen.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, ik wil me graag aansluiten bij de vragen van de collega's. Het klopt dat het huidige Vlaamse prioriteitenbeleid in het teken staat van de 55-plussers. Momenteel zijn er maar negen sportfederaties die eraan deelnemen. Dat is volgens mij een nogal beperkt aantal, zeker omdat we weten dat er negentig zijn die in aanmerking komen. Is dit wel voldoende aantrekkelijk en doeltreffend voor de sportfederaties? Hoe kunnen we dat veranderen en verbeteren?

Ik vind het een gevaarlijke gedachtegang van Bloso om achteraf het gedeelte van het sportbeleidsplan te schrijven dat betrekking heeft op het gedeelte prioriteitenbeleid. Het lijkt me heel gevaarlijk dat dit achteraf mag worden ingevuld, want als er iemand iets te laat indient, dan zijn er straffen. Ik weet niet of het zo is, minister, ik heb dat gelezen en ik heb dat daarnet gehoord. Ik zou graag hebben dat u een update geeft. Ik zou dan zeggen: wij moeten klaar zijn met ons werk, Bloso moet klaar zijn met het werk en de gemeenten moeten klaar zijn met het werk. Ik kreeg graag een opheldering.

Ik wil ook nog even ingaan op het thema ‘gezond sporten bij de jeugd’. Ik heb er nog niets over gehoord. Als het zo is, kreeg ik graag bevestiging daarvan. Wordt het ‘gezond sporten bij de jeugd’? Zo ja, waarom werd voor dit thema gekozen? Welke factoren liggen aan de basis van deze beslissing? Aan de ene kant lijkt het me een goede keuze, maar aan de andere kant vraag ik me af of het via de facultatieve opdrachten moet gebeuren.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, ik wil eerst even de indruk die met de vraagstelling wordt gecreëerd, weerleggen. Toen ik dit allemaal las, kreeg ik de indruk dat we deze keer toch wel enorm laat zijn met het vastleggen van het prioriteitenbeleid. Welnu, het tegendeel is waar! Het nieuwe prioriteitenbeleid moet starten op 1 januari 2013. Dat betekent dat de allereerste keer het prioriteitenbeleid tegelijkertijd zal kunnen starten met het vierjaarlijkse beleidsplan. Dat is nog nooit eerder gebeurd! Dat was niet het geval voor de vorige uitvoeringsbesluiten met betrekking tot het prioriteitenbeleid voor sporters met een handicap. Dat kunt u makkelijk zien aan de datums: ze overlappen niet met elkaar, er zitten zelfs gaten tussen. En het was evenmin het geval voor dat voor de 55-plussers, want toen zijn de uitvoeringsbesluiten pas later goedgekeurd, na de start van het nieuwe beleidsplan van de sportfederaties. Het is dus de eerste keer dat we volop bezig zijn om ervoor te zorgen dat het wel meegenomen kan worden. Dat is toch een andere connotatie van wat gebeurd is.

Het thema zal niet uit de lucht vallen, dat kan ik u garanderen. Ik denk eigenlijk dat de vraag geïnspireerd is door iemand die effectief weet in welke richting het thema gaat en die

verwacht daardoor minder subsidies te krijgen. We willen effectief werken rond gezond sporten. We hebben daarover in eerste instantie contact gehad met de Vlaamse Sportfederatie. Het nieuwe prioriteitenbeleid wordt momenteel uitgeschreven, na de contacten die we hebben gehad met de Vlaamse Sportfederatie, en we zullen het binnenkort officieel aftoetsen met de Vlaamse Sportfederatie. Zodra er een akkoord is, zullen we de officiële adviezen inwinnen en de wettelijke procedures volgen. Daarna volgt de agendering bij de Vlaamse Regering.

In afwachting informeren we. Het klopt dat Bloso al sportfederaties heeft ingelicht over de mogelijke inhoud van het nieuwe prioriteitenbeleid. Dat gebeurt tijdens de infomomenten van Bloso en de Vlaamse Sportfederatie. Zodra alles meer concreet is ingevuld, zullen we daarover een opleiding organiseren.

Een exacte datum waarop het uitvoeringsbesluit klaar zal zijn, is er niet. Wij streven ernaar om de grote lijnen van het sportbeleidsplan voor de zomer te hebben, want het zijn de grote lijnen die tegen september klaar moeten zijn, de details moeten dan absoluut nog niet gekend zijn. Men kan zes maanden van tevoren starten. Als men dat wenst, kan men zes maanden van tevoren starten met het beleidsplan voor de volgende vier jaar. Zelfs als men al gestart was, is er volgens mij geen enkel bezwaar om de prioriteit, voor de eerste keer dus, al mee te nemen in de grote lijnen die in september klaar moeten zijn. De concrete gedetailleerde invulling kan zeker later nog worden ingediend.

Voor het thema stimuleren en activeren van gezond sporten heb ik bewust gekozen om dit te beperken tot de doelgroep jeugdsporters. In de eerste plaats heb ik daarvoor gekozen vanuit de eigenheid van de facultatieve opdracht, namelijk het toespitsen op één doelgroep. Dat is in het verleden al gebeurd voor allochtonen, gehandicapten en 55-plussers. Ik ben ervan overtuigd dat gezond sporten op elke leeftijd belangrijk is. Jeugdsporters vormen een prioritaire groep met het oog op het vastleggen van de attitude om levenslang te sporten.

Ten tweede is het nodig om te focussen op een afgebakende groep aangezien de ingeschreven middelen voor de facultatieve opdracht prioriteitenbeleid beperkt zijn. We gaan proberen de middelen te clusteren met de facultatieve opdracht jeugdsport. Er zijn verschillende facultatieve opdrachten: jeugdsport, prioriteitenbeleid en gezond sporten bij jeugd. We kunnen daar van alles mee bereiken. We kunnen meer concrete zaken gaan doen die meer zichtbaar zijn. Bovendien daalt daardoor de planlast voor de federaties en de clubs. Dat zijn twee vliegen in één klap.

Ten derde zullen we in het kader van het actieplan gezond sporten een mix van maatregelen nemen op maat van verschillende doelgroepen. Senioren vragen een andere aanpak. Zo stellen we vast, mijnheer Gysbrechts, dat in het huidige prioriteitenbeleid met als thema 55-plussers de interesse van de sportfederaties versus senioren zeer beperkt is gebleven. Iedereen ziet dat ondertussen. U hebt de cijfers aangehaald, mevrouw Werbrouck. Slechts enkele federaties hebben erop ingetekend. Dat toont aan dat het thema gezond sporten voor senioren vooral in de lokale context moet worden opgenomen.

Samengevat: ik denk dat we niet tekortschieten. Het kan nog rapper, maar het is de eerste keer dat we het kunnen doen zodat ze het al kunnen meenemen. Ik zeg u duidelijk: de grote lijnen zijn klaar tegen september; later komt de verdere invulling. Ja, er is een afbakening naar een bepaalde groep. We proberen te clusteren met de facultatieve opdracht jeugdsport zodat we met meer middelen meer zichtbare stappen kunnen zetten en de lasten verminderen.

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Minister, het enige wat we willen, is dat de timing van het decreet wordt aangehouden. Dat is ook de zorg van de federaties.

Ik wil erop aandringen om het voorgestelde thema van gezond sporten open te trekken, ongeacht de leeftijd van de sporter. Er is immers meer dan nood aan een activering van alle bewegingsarme bevolkingsgroepen. Dat kan de specifieke doelgroep zijn. Dat is perfect

mogelijk. Het zou erg jammer zijn dat sportfederaties die zich vooral richten op 55-plussers middelen verliezen om activiteiten te organiseren. Kijk naar het grote succes van OKRA (Open Kristelijk Respectvol en Actief). Ze mogen nu geen reizen meer organiseren. Ze moeten verder goed kunnen sporten. Ze mogen niet worden uitgesloten van de facultatieve opdracht. Dergelijke acties om nieuwe leden of publiek aan te spreken vereisen extra middelen om mensen te motiveren aan activiteiten deel te nemen. Ik dring erop aan om de doelgroep te verruimen.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, u hebt heel wat onduidelijkheden opgehelderd. Ik ben blij met uw antwoord. Er hadden zich maar negen federaties ingeschreven. Ik hoop dat het nu geëvalueerd wordt en dat er misschien meer kunnen intekenen.

Ik ben heel blij te horen dat u kiest voor het thema gezond sporten bij de jeugd. Ik ben het niet eens met mevrouw Kindt, ik vind het heel goed om een doelgroep te kiezen. Allochtonen en mensen met een handicap kwamen al aan bod, nu is het de jeugd. Het is nog altijd een facultatieve opdracht. We hebben nog altijd onze andere taken. U neemt veel andere initiatieven, minister, om iedereen te laten sporten, van jong tot oud.

Ook de clustering vind ik een heel goed idee.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Ik wil nog even reageren op het voorstel van mevrouw Kindt om het uit te breiden. Zoals mevrouw Werbrouck en de minister zeggen: de facultatieve opdracht moet beperkt blijven. Ik vind dat een perfect voorbeeld voor het volgende project. We moeten dat afbakenen. Gezond sporten voor de jeugd lijkt me heel goed.

Ik begrijp ook niet dat andere organisaties beperkt zouden worden in hun mogelijkheden tot de organisatie van sporten als we het niet breder aanpakken. Het zit gewoon in het woord: facultatieve opdracht. Het is een incentive.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik begrijp dat een organisatie die in een vorige stroom geld heeft gekregen, altijd hoopt er opnieuw bij te zijn. Dat botst met de idee van facultatieve opdracht. Die blijft beperkt qua middelen. De structurele ondersteuning gebeurt via het decreet Sport voor Allen. Dat moeten we zo houden. We willen met deze middelen gedurende vier jaar – iedereen was op de hoogte van die termijn – een accent leggen. Structurele middelen die de vier jaar overschrijden, moeten we hier niet gebruiken. Het is vroeger al gebeurd: de middelen gingen toen alleen naar allochtonen, alleen naar gehandicapten, alleen naar 55-plussers. In dat lijstje ontbrak de jeugd. Nog meer dan vroeger maken we er nu gezond sporten van. Dat is een betere focus om de beperkte middelen juist in te zetten. Vandaar die keuze. Er zal zeker ook structurele ondersteuning gaan naar sport voor 55-plussers en naar gezond sporten voor die groep, maar niet via de facultatieve opdracht.

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Minister, ik wil absoluut geen afbreuk doen aan de jeugdsport. Het realiseren van specifiek jeugdbeleid zit al vervat in de facultatieve opdracht, daarom dacht ik dat het misschien interessant was om een andere doelgroep ook aan bod te laten komen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Steve D'Hulster tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de promotie van schietsport bij kinderen - 1524 (2011-2012)

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Dames en heren, enkele weken geleden stond er een opmerkelijke reclame in het blad Kids Only. De Vlaamse Schietsportkoepel (VSK) maakt voor het eerst reclame voor schietkampen voor kinderen. De schietvereniging wil met de actie 10- tot 18-jarigen warm maken voor schietkampen. De vereniging startte de campagne op omdat de schietsport de jongste jaren met een sterke vergrijzing kampt en volgens de Vlaamse Schietsportkoepel heerst er een groeiend imagoprobleem. Met de rekruteringscampagne willen die mensen vers bloed aantrekken.

Sportschieten wordt vaak overgedragen van ouders op hun kinderen, maar de koepel wil ook meer kinderen van buitenaf aantrekken. Hierbij verwijzen ze naar een van de basistaken van de Vlaamse overheid en Bloso om via de jeugdopleiding een goede doorstroming in de sport te garanderen. De schietsport is een Olympische discipline, maar het imagoprobleem van de schietsport kan ook te maken hebben met een beperkter maatschappelijk draagvlak voor schietsport. Niet iedereen wil zijn kinderen associëren met wapens, ook al gaat het tot 16 jaar om luchtdrukwapens.

De heer Roegiers heeft in het verleden ook al enkele vragen gesteld over het sportschieten en het beoefenen ervan op jonge leeftijd. In een antwoord op een van die vragen, minister, gaf u aan dat de Vlaamse Schietsportkoepel, vroeger de Vlaamse Schutterskonfederatie, te kennen had gegeven dat ze niet echt sterk zouden inzetten op de promotie bij kinderen en jongeren, omdat hun ledensamenstelling zich daar niet echt toe leent. Het percentage van leden tussen de leeftijd van 8 en 15 jaar is minder dan een procent. Ze vonden het niet meteen relevant om daar uitgebreid aan te gaan werken. Nu hebben ze blijkbaar het geweer van schouder veranderd, met mijn excuses voor de flauwe woordspeling.

Ik moet eerlijk toegeven dat ik het zelf een heel moeilijke kwestie vind. De mensen van de VSK zijn altijd heel genuanceerd. Het lijkt me ook een mooie sport, waarbij veel techniek en vaardigheid vereist zijn. Maar als je die advertentie ziet in de context, tussen de kabouters en het houten speelgoed, wringt er toch iets. Ik merk dat andere mensen toch ook vinden dat het niet helemaal juist zit. Het is een moeilijk evenwicht, want er is een heel dunne lijn tussen het promoten van een sport en het promoten van wapens of wapengebruik. Dat is de motivatie voor mijn vragen.

Minister, gaat u akkoord met de promotionele actie van de VSK om zich specifiek te richten naar kinderen en jongeren? Welke visie hebt u op het pedagogisch en ethisch aspect om schietsport expliciet bij kinderen te promoten? Hoe verklaart u de wijziging van de VSK om in tegenstelling tot in het verleden nu wel promotionele acties te richten naar kinderen en jongeren en zich te focussen op de jeugdwerking? Hebt u het voorbije jaar overleg gehad met de verschillende actoren die een impuls zouden kunnen geven? We hebben in het eigen huis zowel het Vredesinstituut als het Kinderrechtencommissariaat. Is er overleg geweest met hen om afspraken te maken over dat evenwicht en te bekijken hoe we als overheid moeten omgaan met die promotie?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik had hierover een schriftelijke vraag ingediend, waarop ik nog geen antwoord gekregen heb. De VSK heeft inderdaad promotie gemaakt. Ze zijn erkend door de Vlaamse overheid en een van hun basistaken is dan ook jeugdopleiding, daar kunnen we niet omheen. Maar ik vind het ook gek dat ze eerst geen promotie zouden doen, maar er nu plots wel mee starten, weliswaar voor kinderen vanaf 10 jaar. Kunt u toelichten waarom de koepel nu wel promotie maakt en vindt u dat gerechtvaardigd, minister?

We mogen niet blind zijn voor de mogelijke gevaren. In de media, weliswaar, wordt gesteld dat in de sportkampen enkel luchtstandjes worden gebruikt en dat kinderen onder begeleiding van gediplomeerde trainers met luchtdruk mogen schieten en dat er pas vanaf 18 jaar met een kogel mag worden geschoten. Op de site van de VSK staat dat jongeren vanaf 16 jaar hun sportschutterslicentie of hun voorlopige licentie kunnen halen, wat zou betekenen dat 16-jarigen met echte wapens kunnen schieten. Geldt de beperking tot luchtdrukschieten ook voor deze jongeren? Kunnen jongeren die in het bezit zijn van een sportschutterslicentie of voorlopige licentie, met echte wapens schieten?

Mijn mening is dat dergelijke sportkampen mogen plaatsvinden, zolang de nadruk ligt op veiligheid. Als er met luchtdruk wordt geschoten, blijven de gevaren beperkt. Er zijn ook pedagogische en ethische aspecten verbonden aan het beoefenen van de schietsport. Er zijn er die zeggen dat het jongeren zou aansporen tot schieten en tot het vertonen van agressief gedrag, maar ik denk dat dat een redelijk betuttelende gedachte is. Je kunt dat alles realiseren in een veilige en doordachte omgeving voor de jeugdsporter.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: De VSK is een erkende en gesubsidieerde sportfederatie en moet dus voldoen aan de basisopdrachten, waaronder het organiseren van recreatieve sportbeoefening voor kinderen, jongeren, volwassenen en senioren en het promoten van de eigen sporttak. Gesubsidieerde unisportfederaties kunnen bijkomend ook facultatieve opdrachten uitvoeren, zoals jeugdsport en sportkampen. In het kader van de facultatieve opdracht sportkampen organiseert de VSK al een tiental jaar jaarlijks een of twee sportkampen voor de jeugd, enkel met luchtdrukgeweren, overeenkomstig de regelgeving. Ze voldoen niet enkel aan de algemene regelgeving, maar ook volledig aan de kwaliteitseisen van het besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de voorwaarden voor de subsidiëring van de door de sportfederatie georganiseerde sportkampen.

In dit kader organiseert de VSK in 2012 één initiatiesportkamp sportschieten voor jeugd vanaf tien jaar in het provinciaal domein Puyenbroeck in Wachtebeke. Ze hebben daarvoor heel beperkt promotie gevoerd. De federatie werd door Kids Only gecontacteerd en heeft dan beslist een kleine advertentie te plaatsen. Ik heb die doorgegeven aan de secretaris, die er kopieën van laat uitdelen. Ook is er een aankondiging over het sportkamp op de website van de federatie. Het is geen zware promotie om allemaal te komen schieten. Dat is er gebeurd en niet meer dan dat. U zult zien dat het een serene, discrete aankondiging is, ook op de website is het heel klein. Ik heb er een groot kruis naast gezet, want anders zou u erover kijken.

Wat betreft het aspect van de medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening, en meer bepaald het element van leeftijdsgrenzen, verwijs ik naar het antwoord op de schriftelijke vraag 189 van 5 januari 2011 van de heer Jan Roegiers. In het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoord sporten werd resoluut gekozen voor meer responsabilisering en zelfregulering van de sportfederaties. Daar is de commissie het altijd mee eens geweest. We willen niet betuttelen vanuit de overheid in Brussel. Over bijvoorbeeld gevechtssporten kun je je ook de vraag stellen wat er kan en wat niet. Maar als het kan binnen een kader van medisch en ethisch verantwoord sporten, laten we dat best aan de federaties zelf over. Wat kan voor de andere sportfederaties, moet dus ook kunnen voor de VSK. Sportschieten is, dat mogen we niet vergeten, een sporttak van de Vlaamse Sporttakkenlijst en ook een olympische sporttak.

U vraagt naar de focus op jeugdwerking. Het is zeker niet zo dat de Vlaamse Schietsportkoepel eerder in zijn planningsdocument rond ethisch verantwoord sporten aangegeven zou hebben zich helemaal niet op een jeugdwerking te focussen. Het is waar dat er relatief weinig jeugd aan deelneemt, maar volgens hun basisopdracht moeten ze ook aandacht besteden aan jeugd.

U weet dat elke federatie voor het ethisch verantwoord sporten uit zes thema's kon kiezen. Wat de VSK hier doet, is uitleggen waarom ze voor dat thema hebben gekozen en niet voor

bijvoorbeeld jeugdwerking of voor thema's die met jeugdwerking te maken hebben. Omdat er zo weinig jeugd aanwezig is, hebben ze uit de zes mogelijke thema's niet jeugdwerking gekozen, maar solidariteit. Maar er bestond en bestaat wel degelijk een – weliswaar beperkte – jeugdwerking in deze sportfederatie. Daarbij wordt uiteraard rekening gehouden met de – gelukkig maar – beperkende federale wettelijke bepalingen rond het wapengebruik.

Alles wat gebeurt, gebeurt binnen het bestaande wettelijke kader, op federaal en op Vlaams niveau. Zolang wij dat erkennen als een topsport en een olympische sport en we binnen de vastgestelde regels blijven, is het niet nodig er nog iets bovenop te doen. Dat zou een verkeerd signaal zijn.

Sportschieten is, zoals gezegd, een olympische discipline. In die zin moet een sportfederatie die sport ook bij jongeren en zelfs kinderen kunnen promoten. De Vlaamse Sportfederatie doet dat op een serene en discrete manier. De berichtgeving in de kranten deed een andere indruk ontstaan, maar ik vind dat het heel sereen en discreet is gebeurd.

Voor zover ik weet, gebeurt alles binnen de Sportfederatie kwaliteitsvol en pedagogisch verantwoord. Zo zijn de organisatie van het sportkamp en de begeleiding van de jongeren goed omkaderd. Het besluit van de Vlaamse Regering bepaalt dat voor het verkrijgen van subsidies alle lesgevers moeten beschikken over een diploma of een getuigschrift. Per twaalf deelnemers moet er minstens één gekwalificeerde lesgever zijn. Dat is wat moet.

In tegenstelling tot het schieten op de kermis, wordt het schieten hier duidelijk begeleid. Er werd wat gedaan alsof die jongens en meisjes gedurende een hele dag niet anders doen dan schieten. In realiteit krijgen ze vier uur schieten en daarnaast andere sportactiviteiten. 's Avonds wordt er gezorgd voor randanimatie.

De VSK heeft mij uitdrukkelijk gezegd dat de luchtdrukgeweren bewaard worden in een aparte afgesloten ruimte die niet toegankelijk is voor de jongeren en dat er geen uitleg wordt gegeven over zwaardere wapens. Het is niet zo dat die jongeren allerlei uitleg krijgen over alle soorten geweren.

U hebt daarnet gehoord dat ze, om subsidies te krijgen, één gekwalificeerde lesgever moeten hebben per twaalf jongeren. Op het sportkamp in 2011 waren er elf deelnemers tussen 12 en 17 jaar met zes gekwalificeerde begeleiders. Wat de begeleiding betreft, is het dus heel goed omkaderd. Wij bepalen dus dat er één begeleider per twaalf jongeren moet zijn en zij hebben er zes ingezet voor elf jongeren. De federatie financiert dat zelf.

Op 23 maart waren er acht inschrijvingen voor het sportkamp 2012. Ik wil het geheel toch wat relativeren en in de juiste context plaatsen.

We hebben het tot op heden, op basis van wat ik zonet meegedeeld heb en in opvolging van wat daarover reeds in vorige schriftelijke vragen werd geantwoord, niet nodig geacht om over dat aspect en dat van leeftijdsgrenzen in het sportschieten verder overleg te plegen. De wetgeving is heel duidelijk. Er is niet meteen aanleiding om daar nog extra overleg over te plegen.

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het bevestigt de indruk die ik had over de VSK en over het sportschieten zelf. Het zijn mensen die op een heel bewuste manier bezig zijn met hun sport en met de omkadering.

Ze hebben alleen wat pech met het instrument dat ze voor hun sport moeten gebruiken. Ik heb mezelf de vraag gesteld of, indien eenzelfde advertentie zou verschijnen over de vereniging van de wipschutters – die met pijl en boog schieten – of van een gevaarlijk uitzijnde kogelstoter, het dan niet helemaal anders zou zijn overgekomen. Ze hebben gewoon wat pech met hun instrument. Dat is een hele fijne grens. Zeker naar promotie toe, moeten we daar voorzichtig mee omspringen. Het is belangrijk om organisaties zoals het Kinderrechtencommissariaat en het Vredesinstituut daarover te blijven horen wanneer die promotie wordt gevoerd. Dat was het onderwerp van mijn vraag.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor uw antwoord. De jongeren op dat kamp, zelfs diegenen met een licentie, van 16 jaar en ouder, mogen dus enkel met luchtdruk schieten en niet met een echt geweer?

Minister Philippe Muyters: Ja, dat klopt.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik ben blij dat te horen. Die jongeren hebben waarschijnlijk nog niet vaak met schieten te maken gehad.

Ik ben ook blij dat er een federatie is die eens meer investeert dan nodig is. Ze moeten maar één begeleider inzetten per twaalf jongeren, maar zetten er één in per twee jongeren. Daar verdient de federatie een pluim voor. We kunnen hun sport misschien eens in de kijker zetten. We kunnen misschien eens naar het sportschieten gaan kijken.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Ik begreep eerst de commotie niet. De heer D'Hulster heeft zelf gesteld dat het misschien een wat moeilijke kwestie is. Ik ben blij dat iedereen de zaak wat relativeert en dat er geen verder overleg nodig is. Als we daar namelijk verder op zouden ingaan, stellen we deze olympische sporttak in vraag en alle opdrachten die die mensen meekrijgen. Waar zouden we dan aan beginnen?

Ik ben blij met wat ik hier vandaag gehoord heb. Ik ben blij dat u hebt bevestigd dat die mensen op een heel serieuze manier te werk gaan. Als ik de kopie van de advertentie bekijk, vind ik die eigenlijk braaf, zachtjes en ook heel normaal en logisch.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■